RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 129.111 van 10 maart 2004

A. 109.416/g-76

In zake : **VAN DE VIJVER** Louis ,

wonende te MELSELE,
Brielstraat 83

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :

1. de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu, thans de minister van Volksgezondheid,
die woonplaats kiest bij
advocaat J.-F. DE BOCK,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Tasson-Snelstraat 38,

2. de minister toegevoegd aan de minister van Buitenlandse Zaken belast met Landbouw, thans de minister van Landbouw.

DE RAAD VAN STATE, ALGEMENE VERGADERING
VAN DE AFDELING ADMINISTRATIE,

Gezien het verzoekschrift dat Louis VAN DE VIJVER op 24 augustus 2001 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het koninklijk besluit van 17 mei 2001 betreffende de toegestane ingrepen bij gewervelde dieren met het oog op het nutsgebruik van de dieren of op de beperking van de voortplanting van de diersoort;

Gelet op het arrest nr. 124.403 van 20 oktober 2003 waarbij de debatten worden heropend en waarbij de zaak aan de Eerste Voorzitter wordt voorgelegd;

Gelet op de beschikking van 20 oktober 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 november 2003 om 14.00 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. DAEL, die loco advocaat A. DESMEDT verschijnt voor verzoeker, en van advocaat K. WAUTERS die, loco advocaat J.-F. DE BOCK verschijnt voor de eerste vertegenwoordiger van de verwerende partij en Y. VASTERSAVENDTS die, loco advocaat A VASTERSAVENDTS, verschijnt voor de tweede vertegenwoordiger van de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de Raad van State bij arrest nr. 102.689 van 21 januari 2002 de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit verworpen heeft; dat het arrest op 4 februari 2002 ter kennis van verzoeker gebracht is, dat in de kennisgeving melding gemaakt is van artikel 17, § 4ter, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, en van artikel 15ter, § 1, derde lid, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State en dat er aan verzoeker medegedeeld is :

> "U beschikt over een termijn van dertig dagen vanaf de ontvangst van deze mededeling om eventueel een verzoek tot voortzetting van de procedure in te dienen. Dit verzoekschrift dient vergezeld te zijn van Belgische fiscale zegels ten bedrage van 175 EUR (...)";

Overwegende dat verzoeker met een op 7 februari 2002 ter post aangetekend schrijven de voortzetting van de rechtspleging heeft gevraagd; dat dit tijdig ingediend verzoekschrift evenwel niet vergezeld was van de vereiste fiscale zegels; dat verzoeker ook nadien die fiscale zegels niet aan de griffie van de Raad van State bezorgd

heeft; dat op vraag van het aangewezen lid van het auditoraat, verzoeker er met toepassing van artikel 15ter van het koninklijk besluit van 5 december 1991 van in kennis gesteld is dat de kamer de afstand van geding zal uitspreken, dat verzoeker gevraagd heeft om in die procedure te worden gehoord;

2. Overwegende dat de raadsman van verzoeker op de openbare terechtzitting van 18 november 2003 van de Algemene Vergadering van de Afdeling Administratie aanvoert dat het niet-betalen, op het ogenblik dat de voortzetting van het geding wordt gevraagd, van het vereiste recht, de regelmatigheid van de ingediende vraag tot voortzetting niet in het gedrang brengt, aangezien geen reglementaire bepaling voorziet in de nietigheid van de vraag tot voortzetting waarbij geen fiscale zegels gevoegd zijn;

3.1. Overwegende dat krachtens artikel 70, § 1, tweede lid van het algemeen procedurereglement het recht, vereist voor het indienen van een beroep tot nietigverklaring, ingeval de schorsing van de tenuitvoerlegging van een akte of reglement van een administratieve overheid wordt gevorderd, verschuldigd wordt bij het instellen van een vordering tot voortzetting van de procedure en dit recht wordt gekweten door de persoon die de voortzetting van de procedure vraagt; dat op grond van artikel 71, eerste lid, b) dit recht wordt gekweten door middel van fiscale zegels op het origineel van het verzoek tot voortzetting; dat uit het verslag aan de Koning bij het koninklijk besluit van 17 februari 1997 (Belgisch Staatsblad van 27 februari 1997, p. 4145) waarbij de voornoemde bepalingen in het algemeen procedurereglement ingevoerd zijn, blijkt dat de uitbreiding van het betalen van fiscale rechten tot het administratief kort geding - waarvan het uitstel van de betaling van de zegelrechten voor het annulatieberoep tot op het ogenblik dat de voortzetting van het geding wordt gevraagd een nadere regel is- gerechtvaardigd wordt “door het toenemend aantal vorderingen tot schorsing” en dat de wet van 4 augustus 1996 tot wijziging van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarbij de kostenregeling voor vorderingen tot schorsing mogelijk is gemaakt, een instrumentarium heeft uitgewerkt om de wegens de toevloed van schorsingsvorderingen steeds oplopende achterstand tegen te gaan, om de gemiddelde duur van de rechtspleging te verkorten en om de Raad van State in de mogelijkheid te stellen “meer aandacht te schenken aan geschillen waarin het

hoofdzakelijk om principes gaat" (Parl. Doc. Senaat, 1995-1996, stuk 321/1, p. 2-3; stuk 321/6, p. 2 en 12); dat één van die instrumenten bestaat in de verplichting voor de verzoekende partij om een actieve rol te spelen in het procesverloop en aldus, door de verplichting na afwijzing van de vordering tot schorsing de voortzetting van het geding te vragen, de Raad van State "een nieuwe procedure te besparen" en de partijen "te verplichten het debat aan te passen aan het arrest dat in kort geding uitgesproken is" (Parl. Doc. Senaat, 1995-1996, stuk 321/1, p. 7; stuk 321/6, p. 2); dat uit het voorgaande volgt dat de in artikel 71, eerste lid, b), van het algemeen procedurereglement neergeschreven regel - die betrekking heeft op de vlotte rechtsbedeling - een substantieel vormvoorschrift is, waarvan de miskenning de regelmatigheid van het verzoek tot voortzetting aantast;

Overwegende dat uit het samen lezen van de artikelen 70, § 1, tweede lid en 71, eerste lid, b) van het algemeen procedurereglement volgt dat de vereiste zegels in principe moeten zijn aangebracht op het moment waarop het verzoek tot voortzetting bij de Raad van State wordt ingediend en in elk geval vóór het verstrijken van de termijn waarbinnen dat moet gebeuren; dat anders geen regelmatig, dat is onder meer behoorlijk gezegeld, verzoekschrift tot voortzetting van de procedure wordt ingediend binnen de gestelde termijn; dat bovendien artikel 70, § 1, tweede lid, het ogenblik aangeeft waarop, indien de vordering tot schorsing is verworpen, het recht van het verzoekschrift tot nietigverklaring moet worden betaald, namelijk bij het instellen van het verzoek tot voortzetting van de procedure; dat de hoofdgriffier van de Raad van State, telkens hij met toepassing van artikel 15ter, § 2, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State een verzoekende partij in kennis stelt van de wettelijke verplichting om, wanneer zij zulks wenst, de voortzetting van het geding te vragen, melding maakt van de verplichting om fiscale zegels te kleven;

3.2. Overwegende dat, in het onderhavige geval, verzoeker de vereiste fiscale zegels niet op het origineel van zijn verzoekschrift heeft aangebracht en deze evenmin heeft toegezonden aan de griffie binnen de termijn van dertig dagen; dat zijn verzoek tot voortzetting dan ook niet regelmatig is; dat krachtens artikel 17, § 4ter, van de wetten

op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, een vermoeden van afstand van geding geldt ten aanzien van verzoeker, die niet op regelmatige wijze de voortzetting van de procedure heeft gevraagd,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De afstand van het geding wordt vastgesteld.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien maart tweeduizend en vier, door de Algemene Vergadering van de Afdeling Administratie, die was samengesteld uit :

de HH.	R. ANDERSEN,	voorzitter,
	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	J.-Cl. GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	M. LEROY,	kamervoorzitter,
	J. MESSINNE,	kamervoorzitter,
	R. STEVENS,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	P. LEWALLE,	staatsraad,
Mevr.	S. GEHLEN,	staatsraad,
de HH.	J. VANHAEVERBEEK,	staatsraad,

	J. LUST,	staatsraad,
Mevr.	S. GUFFENS,	staatsraad,
de HH.	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
	P. NIHOUL,	staatsraad,
Mevr.	D. LANGBEEN,	hoofdgriffier.

De hoofdgriffier, **De voorzitter,**

D. LANGBEEN. **R. ANDERSEN.**